

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălăutate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru
fie-care publicare.

Prenumeratiune nouă la „Telegraful Român”

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe
trimestrul Octomvre-Decemvre al anului 1883, cu pre-
țul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea
foaiei.

Banii de prenumeratiune se trimit mai cu înlesnire
pelângă asignatiuni postale (Posta utalvány — Post-
Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei unde
se află cu domiciliul, și eventual al postei ultime se
fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror
abonament se sfârșese cu ultima Septemvre 1883, a și
înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie
espeditura silită a sista, sau a întârția cu espedirea
foiei*).

Editura „Telegrafului Român” în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în espedițiune se face prin lipirea unei
fășii de adresă dela abonamentul ultim.

Revista politică.

Sibiu, în 10 Octomvre.

Astăzi se întrunesc delegațiunile în Viena, și în
dilele următoare și vor începe activitatea lor. Ca
totdeauna, așa și acum, „Pester Lloyd” le pregăte-
ște calea. De astădată numitul diariu nu mai um-
blă pe pământ, ci prin nori, de unde presară calea
delegațiunilor cu flori. Fericit e „Pester Lloyd” în
estatul său. Fericit e după el și ministrul nostru de
esterne contele Kálnoky. În provinciile ocupate e
pace, politica esternă merge de minune bine, armata
bine organizată.

Tot asemenea stăm și în cestiunea dunărei,
„grație puternicei atracțiuni, ce exercită alianța dintre
monarchia noastră și imperiul german asupra politici-
lor români.”

Cu Serbia stăm de tot bine. Oficiul nostru de
esterne visa în liniscitul său somn dulcele vis de
dimineața și se trezese, că rublele rusești au trântit
pe guvernul Piroshantz. Delegațiunile vor
nota bagatelul de 60,000 fl. la fondul de dispozițiune
al ministrului de externe ca plus, și ear ne vom re-
gressa.

Afacerea diariului Függetlenség cu banii colec-
tați pentru ciangăi începe a deveni tot mai compli-
cată. Ea varsă multă lumină asupra factorilor, cari

fac politică în statul nostru. Să nu se mire deci
nime, că facem amintire de ea la acest loc.

Diarele din Budapesta și Viena a făcut multă
vorba despre un conflict militar în pasul vulcan în-
tre posturile austro-ungare și române. După unele
informațiuni autentice ale Coresp. Polit. trimise din
Brașov, lucrul nu este așa de grav, după cum se
credea. Tot aceste diare prin telegrame date din
București ne anunță instituirea unei comisii mic-
ste pentru complanarea afacerii, complanare, care
se ține ca și întemplată deja.

Reconstruirea ministeriului în România e în cur-
gere. După o telegramă a diariului „Pester Lloyd”
s'a încercat aducerea domnului Maiorescu în mini-
steriu, ceea ce s'a zădărnicit însă prin condițiunile
prea exagerate ale domnului Maiorescu pe de o
parte, și împotrivirea partizanilor partidei dela pu-
tere pe de altă parte.

Despre scirea aceasta nu aflăm în diarele din
România nimica, drept ce ne face să dăm scirea de
mai sus sub toată rezerva.

Visitele generalului turcesc Mukhtar Pașa la
Viena și Berlin au produs mare svon prin cercurile
diplomatice. Missiunii acestui diplomat i se atribue
fitoarea intrare a Turciei în alianța austro ungară-
germană.

Comisariul gubernial din Croația Br. Ramberg
de câte-va zile petrece în Budapesta, unde a avut
mai multe conferențe cu ministrul president Tisza,
la cari au participat și ministrul pentru Croația
Bedecovici. Se crede, că în Croația se va restabili
cât mai curând ordinea constituțională.

Ovațiune adusă deputațiunei prelaților ro- mâni la Arad.

Forma, cum a fost pusă la cale primirea delegați-
unilor clerului românesc la Seghedin, a scos din
amorteală și pre îndelung răbdătorii români din
Arad; Inteligența română din Arad, asupra căreia
de un timp incoace parcă apa să un blăstem: ca să
nu încerce nici o activitate națională politică, ear
dacă va încerca, — să nu isbutească, această inte-
ligență astăzi s'a pus în fruntea poporului și a în-
deplinit un act, care poate servi drept model de
imitat tuturor românilor din patriă.

În ziua, în care gazetele ne aduseră scirea
despre modul primirii deputațiunilor clerului am-
belor biserici române din Ungaria, uimiți ne întrebam
unii pre alții: cum se poate asta?

Sentimentul, ce s'a stêrnit în noi, a fost acela
al unor fi supuși și iubitori, pre cari însă părintele
lor, cu toate că asemenea îi iubesc, dar sedus de
nise frați vitrigi, îi dojenesc pentru alipirea lor în
loc de-ai lăuda.

Espreșiunea tristeții și a amărăciunii se oglinda
în fețele tuturor, și dacă totuși aveam ceva pen-
tru mângăere, asta era atitudinea corectă națională
a prelaților nostri, interpretarea fidelă a simțemin-
telor de loialitate a românilor din patrie, și cu deo-
sebite graiul dulce românesc, carele din gura
Esc. Sale a dlui metrp. Miron Romanul a sunat în
aușul și în fața Monarchului încungiurat și inspirat
de mulțimea puternicilor dîlei.

De odată s'a născut ideea, între mai mulți din
noi, ca să întempinăm deputațiunea, carea ași avea
să ajungă la Arad, reintornând dela Seghedin.

Minunea minunilor s'a întemplat!
Nici o unică voce nu s'a ridicat contra ideiei.
Eri seară s'a pus în lucrare și ași dimineața
ca prin farmec, s'a adunat la gară o mulțime de
preoți și mireni, inteligenți, industriași și plugari
din Arad, și din giur.

La oara 10 dimineața punctual, sosi trenul adu-
când pe bărbații nostri acceptați.

Mulțimea românilor, grupată pe peron la gară,
în momentul, când a vădut pe Escel. Sa metrop. M.
Romanul a erupt într'un puternic „să trăească”. Es-
celenția Sa coborînd din vagon, asociat de Il. Sa.
dl episcop I. Mețian, vicariul N. Popea, protos.
Dr. Il. Pușcariu se vedu întempinat de mulți-
mea românească.

Din sinul ei prepășind părintele V. Mangra
fi rostii cam următoarele.

„Escelenția etc.!”

„Pêrunși de simțemântul recunoștinței și al
iubirei fiesci cătră în. persoană a Escel. Voastre,
pentru demnitatea și devotamentul arhipăstoresc,
cu care ați interpretat simțemântul de loialitate a
poporului român ortodocș înaintea Maj. Sale, a prea
grațiosului nostru Monarch, — români din Arad
și giur, profitând de ocaziune, au grăbit a Vă bine-
venta de norocita sosire în mijlocul nostru. Am
grăbit să vă aducem la cunoștință, că ați grăit din
inimile noastre: a credincioșilor fi ai bisericei și
națiunei române atunci, când în fața Monarchului
Escel. Voastră ați accentuat loialitatea, dorințele și
speranțele poporului român. Vă urăm mulți ani de
fericire, ca și de aci înainte totdeauna de câte ori
va reclama interesul bisericei și al națiunei, să pu-
teți fi interprete fidel al simțemintelor de loialitate
și devotament cătră tron și patrie, pre cari poporul

FOIȚA.

Cristian Waldo

sau

CAILE NOROCULUI.

Roman de George Sand.

(Tradus din franțozesce de E. B.)

(Urmare).

Cristian prinse cu mâna, nu fără o scârbă ne-
explicabilă, brațul greoiu și rece al baronului, până
ce medicul închise vena. Bolnavul deschise ochii și
se încercă a-și veni în fire. Întâia privire a fost
spre patul ciudat, unde zăcea, a doua spre brațul
său sângeros și a treia spre medicul său tremurând.

— Ah! îi dîse el cu glas slab și pe ton des-
prețuitor, dta îmi iai sânge! Nu și-am oprit-o?

— Este de lipsă, domnule baron; eată-te cu
mult mai bine, har domnului! răspuse doctorul.

Baronul n'avea putere a discuta. El arunca în
giurul său priviri stinse, în cari se zugrăvea o nelin-
nise amară. El întelni fața lui Cristian și ochii
săi căscați se opriră asupra lui ca înholbați; însă,
în momentul, când Cristian se plecă asupra lui, să
ajute medicului a-l ridica, el îl împinse dela sine
cu un gest convulsiv și slaba coloare, ce-i reveni în
față, făcu de nou loc unei palidități albastrie.

— Destă earăși vena, dîse Stangstadius cătră
doctor. Am sciut că o închiși prea de grabă. Nu
și-am spus? Și apoi, lasă bolnavului cinci minute
de odihnă!

— Dară frigul, domnule profesor, dîse medicul
ascultând mașinalmente de Stangstadius: nu te temi,
că frigul ar pute aduce moartea în asemenea im-
pregiurări?

— A! frigul! replică Stangstadius; eu rid de
frigul atmosferic! frigul morții e cu mult mai rău!
Lasă să curgă sânge, îți dîce și apoi lasă-l să se odih-
nească. Trebuie să faci ce este prescriș, întempla-
s'ar apoi, ce se va întempla.

Și el adăogă întorcându-se cătră Cristian:

— Stă rău, crede-mă, cu baronul cel gros!
Eu n'ași vră să fiu în pelea sa în momentul ace-
sta... Ei da! unde dracu te-am mai vădut eu pe dta?

Apoi, ridicând ceva din zăpadă și schimbându-și
ideea, el dîse:

— Ce este peatra aceasta roșie? Un fragment
de porfir? Într'o regiune de gneiș și de bazalt?
Dta ai adus aceasta de acolo sus? adăogă el arătând
spre munții apusului. A fost aceasta în buzunarele
dtele? A! veți pe mine nu mă poți înșela! Eu
cunosc toate stâncile după formă și la o distanță
de două miluri!

Sania baronului se reintoarse în sfârșit și ma-
nifestându-se la vre-o câteva momente o ameliorare

nouă în starea sa, se putu opri sângele și pe bol-
navul îl puseră în sanie, ce-l duse la pas până în
castel; Cristian merse cu feciorul dannemanului
înainte.

— Ei bine, îi dîse tinêrul băiat, — după ce tre-
cuseră de trăsura lugubră, — ce și-am spus, când s'a
întemplat aceasta? Ce a dîs mătusa Karina?

— Eu n'am înțeles bine cântecul, răspuse
Cristian adêncit în gêndurile sale. Par că n'a fost
vesel.

— El își lăsă sufletul său acasă, repetă Olof,
și când va veni să-și ia, nu-l va mai găsi. Nu e
lămurit destul aceasta, herr Cristian? Iarl-ul e bol-
nav. El a voit să se scape de boală; însă sufletul
n'a voit să meargă la vênătoare și acuma, el poate
se află pe drum într'o călătorie urită!

— Dta urêsci pe iarlul? dîse Cristian. Cređi
că sufletul său, e destinat iadului?

— Scie Dumneșeu! Eu nu-l urêsc mai mult
decât toți ceialalți. Dta îl iubesci?

— Eu? Eu nu l cunosc, răspuse Cristian cu-
prins de fiori, simțind ura aceasta în sine însuși
mai mult decât ori și care altul.

— Ei bine, dacă va scăpa, replică băiatul, ai
să-l cunosci! El va afla prin a cui vină s'a răstur-
nat și dta vei face bine, să părăsesci țeara aceasta.

— A! dar așa e opiniunea tuturor, să te fe-
resci a-i displace?

român ortodox neștrămutat și totdeauna le-a păstrat și le va păstra.

„Să trăiesci Escel. Ta la mulți ani, să trăiască ilustra deputațiune.”

După alinarea urărilor entusiastice din partea mulțimei, Escel. Sa răspunde următoarele:

„Vă mulțămesc din suflet pentru alipirea și iubirea, ce ați arătat față de mine și de colegii mei, cari m'au însoțit. Datorința, ce o avem către biserică și popor, trebuie să ne-o împlinim totdeauna cu rezoluțiune și perseverență, și aceasta între toate împregiurările. Primiți binecuvântarea și mulțămirea mea pentru spriginul moral ce ni-l dați.”

De nou a urmat urări de „să trăiască.”

Deputațiunea apoi a plecat cu trăsurile, ce o așteptau, spre rezidența episcopală. În urma ei un șir lung de trăsuri, al cărui capet abia se putea vedea, a dus publicul entusiasm. Astfel în sunele clopotelor a trecut imposantul conduct prin stradele orașului oprindu-se înaintea rezidenței episcopesci.

Acți ovațiunea s'a repetat.

Escelenția Sa prealabil avisat a binevoit a ne primi încă odată în sala rezidenței.

Oratorul aci a fost dl Mircea B. Stănescu, carele cu cunoscuta-i oratorie a rostit următorul discurs:

„Osana celui ce vine întru numele biserice și al poporului său!

„Osana Escelenției Voastre!

„Bine ați sosit!” — Vă strigă din suflet curat inteligența și poporul mirean din Arad și din giur, cari au alergat întru întâmpinarea Escelenției Voastre acum, când ați reîntors dela altissimul Tron, unde fidel ați depus omagie românilor ortodocși din metropolie.

V'am auzit cuvintele adresate, și toți noi, cei din îndepărtare le-am aplaudat.

Am înțeles și preagrațiosul răspuns, și ne-au mișcat adenc

Primesc dela noi fiasca noastră mulțămire pentru interpretarea credinței seculare a românului către tron și dinastie, pentru interpretarea simțmintelor noastre de adevărat patriotism, și pentru accentuarea limbei noastre în auzul Majestății Sale!

Istoria patriei, istoria regimentelor, alipirea instinctivă a românului de pământul strămoșilor săi, de ordine și firescul său simț de bunacuviință la cele grăite v'au putut fi bune mărturii.

Așa a fost românul până acum, așa va și rămâne, de și curentul evenimentelor l'jicnesce și-l atinge dureros.

Căci pe când șoimul șoim nasce, pe atunci biserică moralului, biserică iubirei de-aproapelui, biserică păcii și biserică iertătoare astfelu l'a învățat.

Ușor se pot mândri de patriotism aceia, cari actualminte beneficiază dela țeară; dar mai măreț este, când românul ați alterat totuși cântă:

„Fie pânea cât de rea,

Tot mai bine în țeara mea!”

Acesta este un model de patriotism!

Adevăr ați grăit dară Escelenția!

Și vă rugăm, ca să nu fim de tot orfani, fi-ne și în viitoriu păstoriul cel bun, care își pune sufletul pentru turma sa, căci din parte-ne Vă asigurăm,

că de câte ori veți grăi și face în numele și în interesul biserice și al națiunei noastre, de atâtea ori veți pute sigur conta pe adictul nostru sprigin și devotament și pururea vom ura:

Trăească Escelenția sa!”

Metropolitul a dat un răspuns, carele de astădată și mai mult a pătruns la inimile celor prezenți. A accentuat și acuma, că toate nisuințele noastre trebuie să fie îndreptate spre a ne afirma cu zel și cu stăruință caracterul absolut al nostru. Cât pentru răspunsul Majestății, vă dic numai atâtea, că grațiile se schimbă, dar datoria ce avem de împlinit nu se schimbă nici odată, ci rămâne aceeași.

Cu cea mai mare afabilitate apoi Escel. Sa conversă cu noi câteva minute și apoi între urări entusiastice ne despărțirăm.

Însuflețirea însă luă sbor tot mai mare. Aceasta s'a mai manifestat și după meadădi la gară, când avea metropolitul să plece spre Sibiu. Sontan fără convorbire a eșit la gară un frumos număr de inteligență. Aci Esc. Sa earăși fu frapat de o nouă ovațiune.

În momentul de-a se urca în vagon, dl Mircea P. Stănescu îl surprinse cu o cuvântare de despărțire, rostită în ton înalt. Metropolitul și acuma a respuns mulțămind pentru atențiunea dovedită și îmbărbătându-ne spre zel, energiă și perseverență în viitoriu.

Trenul a pornit între urările cele mai însuflețite.

Arădanii s'au întrecut pe sine înșiși.

Dșeu ajute, să fie de bun augur.

„Luminătorul.”

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Roman”.

Bran, 8/20 Octomvre 1883. (Brănenii — revoluționari!) Unele foi maghiare mai mari și mai mici din patriă, precum „Ellenzék” și „Egyetértés” colportează cu multă predilecțiune un incident de ceartă sau mai corect ăis, de răsbunare asupra învătătorului din Bran, George Tișca. Lasă, că după informațiunile, ce le avem din isvor sigur, toată afacerea este espusă într'un mod esagerat, dară numitele diare exploatează cazul în sens denunțatoric și denaturalizat prezentând pre Brăneni, Făgărașeni și toți românii de revoluționari. Fiind altcum deochiată maniera foilor maghiare, a aștia ele pre pacinicii locuitori români prin metechne ordinare și prin răsucirea adevărului, va fi de ajuns a se espune cazul întâmplat în Bran cu numitul învătător.

Ca în tot locul, se găsec și în Bran oameni cari trăiesc din intrigi și blăstămății. Până de curând în Bran era pretore român. Repausând pretorele Turcea în vara trecută, s'a substituit de pretore un maghiar, care sub împregiurări normale n'ar fi putut, pentru puținătatea lui nici visa, ca să ajungă la acel post. Se înțelege, că Brănenilor li s'a făcut o mare nedreptate prin aceasta, mai ales, că din mijlocul lor au bărbați cu mult mai calificați pentru acel post. Pentru a se pregăti calea la postul pretorial definitiv pentru un maghiar, și pentru a se face notorică trebuința de pretor a unui maghiar, a fost de lipsă a se presenta brănenii ca revoluționari. Spre aceasta era trebuința de o intrigă infernală a cărei jertfă a trebuit să cadă chiar învătătorul Tișca. Și cu durere fie ăis, că

de unelte oarbe și fără consciință s'au dat chiar unii români din Bran, cari vor să treacă de ceva, dară în fond sînt predomniți de patimă. Învătătorul Tișca convenind cu Georgiu Enescu, econom de vite și Mănoiu, fost gendarm, în hotelul din Bran, au ajuns la vorbe și ceartă aruncând învătătorul lui E. că ar fi devastat pădurea biserice; urmarea fu, că pe la 8 oare seara cineva, și acel cineva să fi fost Mănoiu și G. Enescu a pândit pe învătătorul și l'au bătut într'un mod barbar și apoi tot din răsbunare l'au denunțat, că învătătorul Tișca ar fi slobozit vorbe resvrătitoare — ba că ar fi insultat firma pretorelui. Ca ajutoriu la intrigă au mai aflat pe un deregătoriu maghiar delăturat din slujbă pentru defraudări. Atâtea a fost de ajuns, pentru ca poliștiții maghiari, de care află omul în tot locul, să bată clopotul într'o dungă — strigând la lume, că Branul este pe picior revoluționar. Se sperează însă, ca și de astădată, adevărul va ieși de asupra ca uleul peste apă și intriganții și adevărații resvrătitori vor fi desavuăți.

Seghedin, în 17/10 1883. Înainte de a continua corespondența, am să observez, că prelații noștri cu ocaziunea presentării omagiului, în trecerea printre celelalte deputațiuni, fură părtași la ovațiuni simpatice, călduroase. Seara a urmat „teatre paré,” apoi iluminățiune, actul teatral a fost „amorul din urmă,” căruia a premers prologul: o poezie de devoțiune a lui Szabados Iános, senator local, rostit de Nagy Ibolyka și Margit Hunyadi. Atât prologul, cât și piesa teatrală fură bine executate, încât Maiestatea Sa și-a esprimat directorului de teatru mulțămirea prea înaltă, asemenea senatorului pentru poezie. Dintre ministrii fură prezenți numai ministrul președinte și ministrul de lângă Maiestatea Sa Br. Orczi, asemenea prelații noștri. Maiestatea Sa atât la intrare, ba și în decursul prologului, în carele se făcea aluziune la persoana Sa, au avut parte de multe și entusiastice ovațiuni resunând sala teatrului de Eljenuri.

După teatru au făcut Maiestatea Sa alătura cu comisariul regesc Tisza Lajos în trăsura deschisă un rondo prin oraș, delectându-se la iluminățiune și la transparentele mai frumoase, cu portretele bine nimerite a Majestății Sale. Mii de lampe și lămpioare în diverse colori alătura cu 6 lampe mari electrice făcură ăiuă în piața orașului. O imensă populațiune undula pe strade, de și ploaia mărunță tulbura încâtva festivitatea primei ăile. Din care causă Regele n'au putut să facă o excursiune la Ujszeged și să privească podul cel nou de fer peste Tisa; și tot din această causă în ăia următoare să rariră oaspeții esteri escepționând deputațiunile, corporațiunile și alți onorațiuni.

În 15/10 înainte de ameađi Maiestatea Sa a făcut tot în caretă deschisă, — o primblare prin oraș vizitând toate întăriturile (stavilele) din oraș. La casarma cea nouă, un edificiu foarte mare cu două caturi, oprindu-se, miliția defilă, musica militară îi cântă imnul împărătesc. Cercetând de-a mărunțul edificiul și miliția și-a esprimat deplina sa mulțămire, iertând miliției a-și petrece în acestea trei ăile de sərbători. Asemenea îi plăcuse casarma honveđilor și pavilonul oficerilor acestora. Depărtându-se de acolo a privit locul patinătorilor, în carele pluteau majestatic 4 lebede sub o punte ușoară. De acolo s'au dus la

— În adevăr! el a omorit pe tatăl său cu otravă, pe fratele său cu pumnalul și pe cumnata sa cu foamea și multe alte persoane, care le scie mătușa mea Karina. Și toată lumea le ar scii, dacă ar vră ea să vorbească; dară ea nu vrea!

— Și dta nu te temi de mânia baronului, când va auzi, că sania ce l'a făcut să se răstoarne, e a tatălui dtale?

— Nu este vina saniei, nici a mea. Dta ai vrut să mări calul! De l'ași fi marnat eu, aceasta poate nu s'ar fi întâmplat; însă, ce are să se întâmple se întâmple, și când ajunge răul pe oamenii cei răi, Dumneđeu vrea așa!

Cristian, tot încă chinuit de presupunerea ce-l lovise așa crudel, se înfioră cugetând, că tocmai el este instrumentul paricid al soartei.

— Nu, nu! esclamă el răspundend mai mult sie-și decât feciorului dannemanului, eu nu sînt pricina răului său; medicii au ăis, că el a fost osândit de două-ăeci și patru de care!

— Și și mătușa mea Karina a ăis-o! replică Olof. Nu te teme dară, el n'are să scape.

Și Olof începu earăși a cânta lin, tristul său refren, care amintea lui Cristian tot mai mult glasul monoton, auzit în ăia premergătoare pe țermul lacului.

— Merge mătușa Karina une-ori la Stollborg? întrebă el pe Olof.

— La Stollborg? ăise tinărul băiat. N'ași crede; până ce n'ași vedă.

— Pentru ce?

— Pentru că ea nu iubesc localitatea aceea; ea nu vrea nici chiar să o numesci în fața ei.

— De unde vine aceasta?

— Cine scie? Ea a locuit acolo odinioară pe vremea baronesei Hilda; dară mai mult nu-ți pot spune, fiindcă nici eu nu sciu mai mult: la noi nu se vorbesce nici când de Stollborg, sau de Waldemora!

Cristian simțea, că ar fi nedelicat a întreba pe tinărul danneman de relațiile mătușei sale cu baronul. Altcum, spiritul său deveni așa trist și posomorit, încât nu simțea în sine curagiul a întreba la moment de mai multe.

Schimbarea repede a atmosferei nu contribuia puțin la melancolia sa. Soarele, de era apus sau nu, dispăruse cu totul într'una din cețele acele, ce învălesc une-ori de odată apunerea sau răsărirea sa în ăilele de iarnă. Era un vël greoiu, întunecos, sur ca plumbul, ce se îngroșă la tot momentul și în curând nu se mai vedea nimic, de cât fundul văiei, unde n'ajunsesă încă ceața. Cu cât ceața se apropia, ea se desfăcea în valuri mai mult sau mai puțin dese și refuza a se amesteca cu fumul negru ce eșea din focurile cele mari, aprinse în adencimi spre conservarea recoltei sau a unei mici ape curgătoare.

Cristian nici nu întreba pe Olof de scopul acestor focuri; el își petrecea privind trist spre înfătoșarea spectrelor lor roșii, ce semănau cu meteorii fără raze și fără reflexe, de pe țermurile stroem-ului și urmărind lupta târăie și tristă a vârtejilor lor, cu bruma înălbită prin contrast. Torentecele înghețat se vedea încă; însă, prin amăgiri ciudate a optice, el părea une-ori așa aproape de drum, încât Cristian își inchipuia, că-l poate atinge cu pleasna bicicului său, alte-ori el se retrăgea în adencimi incomensurabile, pre când în realitate, el era cu mult mai departe sau cu mult mai aproape, decum făceau jocurile ceței să apară.

Apoi veni noaptea cu amurgul său îndelungat a regiunilor Nordului, în deobște verđiu, dară în astă noapte fără culoare. Nici o ființă viețuitoare în întreaga natură. Cristian se simțea oprimat de jalea aceasta universală și cu incetul el o acceptă cu un fel de resignație apatică. Olof se dase jos și ducea calul de frâu, pe drumul, a cărui margine era aproape vertical cu țermul lacului, acesta nu reprezenta de cât o masă de vapor fără margini. Cristian își inchipuia că descinde de pe un coboriș prăpăstios a globului pământesc în abisurile golului. Calul luneca une-ori de cădea în genuchi și Olof trebuia să-l lase destinului său, împreună cu sania și cu călătorul. Acesta se simțea cuprins de o indiferență nespasă. Fiul baronului! aceste două cuvinte erau ca și scrise cu litere negre în

capela votivă, care s'au ridicat pe piața Gizela în fața bisericii catolice din cetate, unde Metropolitanul și cardinalul Hajnald cu alți prelați catolici au primit pe Majestatea Sa cu brațele întinse, binecuvântându-l, încungurându-l altarul făcând o rugăciune evlavioasă. Pe toată calea strigările entusiastice de Eljenuri a unui public numeros îl urmăreau, și când ajunse la „Tape“ un sat aproape de Seghedin, unde se scoborise și se amestecase între popor, și începu a vorbi cu oamenii de necazurile lor, entuziasmul și-a ajuns culmea; vădând Majestatea Sa atâta alipire cătră înaltă persoana Sa, și-a luat pălăria de pe cap, și și-a șters lacrimile de bucurie. Aicea și-a câștigat plăcerea Sa cea mai mare: un arc triumfal construit din rogojine, cu o măiestrie, încât au pus pe toți în uimire. Fetițele făceau înaintea Majestății Sale rogojinele cu o dexteritate deosebită, și o fetiță prezentă Majestății Sale o coferiță din trestie de rogojine construită cu o măiestrie minunată. De acolo s'au întors Majestatea Sa mai mulțămît, ca de ori și unde la Seghedin.

La 1 oară după amiazi s'au început audiențele private. 103 persoane au fost insinuate. După amiazi la 3 oare a cercetat scoala de fetițe a abatelui Oltványi.

La 4 oare a trecut în Uj szeged, acuma supra numit Erzsébetváros, unde pescarii ferbeau în căldărușile lor *papricaș* și frigeau câte un pește mai mare tras într'o frigare de lemn înaintea focului în liber. Însă atâta poporațiune au fost adunată aci și pe podul cel mare de fer, care conduce la Uj-szeged, încât serbarea pescarilor n'au reușit bine; adevărat fiind imbulzală de popor așa de mare încât susținerea ordinii a devenit imposibilă, se rupse împăratul de suita și de ministrii săi și de abea au avut timp să vadă o csardă vorbind cu o fetiță în costum unguresc; Așa apoi a fost silit să se întoarcă după 8 oare în dată neputând vedea jocul tinerilor, nici primii prezentarea fetițelor în costume ungurești nici defilarea bandiștelor. Sau depărtat cu o impresiune care neplăcută.

Altmintrelea Seghedinenii sunt cunoscuți cam oameni de disordine!

La 8 oare seara începî pirotechnica, la carea Majestatea Sa asistă până la finit privind de pe platonul chioscului din parc între teatru și între cheiul Tisei ridicat. Aparatele pirotehnice au fost pe malul stâng al Tisei în marginea Ujszegedului vizibilă vis cu chioscul așezate. Dacă rachetele aruncate la o mulțime de 100 stângini și respirate în mii de steluțe și lampioare de toate colorile naturei au delectat publicul spectator, apoi poarta triumfală pirotehnică, aprindându-se au pus în uimire toată lumea. Ea arăta în lumini de rubine, smaragde și briliante orbitoare patru coloane, între ele Szeghedinul cel vechiu, asupra coloanelor strălucea coroana Ungariei, în arc însă se trăiască Regele „Francisc Iosif“. În tre flăcări se putea ceti: Binecuvântare și pace asupra patriei noastre!

Nu mult după aceea se auzi o bubuitură mare ca dintr'un tun și Seghedinul cel vechiu s'a făcut nevădît; deasupra însă în flăcări colorate își întindea aripile un fenice mare: simbolul reînviatului Szeghedin de acum! Luna plină luminând pe azurul curat al cerului și scaldânduși razele în apa Tisei, îi dădu totului un aspect feeric de pe malul Bosforului.

creerii săi și păreau că au ucis în el toate visurile viitorului, toată dragostea vieții. Nu era desperare, era desgust de toate lucrurile și, în dispoziția aceasta, el nu-și da seamă de cât de un fapt imediat: el se simțea cuprins de somn și bucurios ar fi consimțit să adoarmă pentru totdeauna și să fie dus în linisce în fundul lacului. El chiar ațipise și nu mai scia unde se afla, pre când un glas slab ca amurgitul serei, învălit ca cerul lacului, cânta în apropiere sa cuvinte, ce le înțelegea din ce în ce mai bine.

— „Eată soarele, cum răsare de frumos și limpede pe lunca împodobită cu flori. Eu vîd dînele cele albe, încoronate cu sălcii și cu siringi, jucând acolo pe mușchiul argintiu de rouă. Copilul e în mijlocul lor, copilul lacului, mai frumos ca dimineata.

„Eată soarele în culmea cerului, paserile tac, muștele bombăie în colbul de aur. Dînele au intrat într'un boschet de azalee, ca să se răcorească la țermul stroem-ului. Copilul doarme în poala lor, copilul lacului, mai frumos ca ziua.

— „Eată, soarele apune. Priveghitoarea cântă stelei de diamant, ce se ogîndesc în ape. Dînele șed sub cer, pe scară de cristal de roze; ele cântă și leagănă copilul, ce suride în cuibul său de puf, copilul lacului mai frumos ca luceafărul.“

Era glasul, ce-l auziuse Cristian între bolovani, însă mai blând ca atunci și de astă dată cânta pe o

Uitai a aminti că după amiazi între 3—4 oare a predat delegațiunea orașului Seghedin o medală de aur comemorativă Maie-tății Sale, asemenea lui Coloman Tisza și Ludovic Tisza, comisariul regesc din Seghedin.

A treia și adevărat în 16/10 au făcut Majestatea Sa tot în trăsura deschisă o excursiune la maieristele (tanya, szállás) Seghedinului, unde îl aștepta o populațiune imensă în frunte cu banderile pustelor, cu ismene largi, — îmbrăcăminte așa numită de „csikos“, adevăratul costum maghiar.

Sosit la Seghedin la oarele 1 p. m. Majestatea sa a asistat la deschiderea solemnă a bibliotecii Somogyiane, unde cercetând toate incheperile bibliotecii și a exprimat deplina sa mulțămîță arangiatorilor.

De acolo departându-se au cercetat toate scolile atât elementare cât și gimnasiale, reale apoi edificiul tribunalului criminal care este un cap de operă al artei arhitectonice.

Au cercetat mai departe celelalte edificii publice a orașului, cari rivalizează în frumșeță unele cu altele.

La 6 oare seara a urmat al treilea prânz regal la care participară dintre prelații bisericii române dnii episcopi Mețian și Mihali. Seara la oarele 8^{1/2} s'a deschis splendidul bal regal în spașiosul teatru. Majestatea Sa a stat o oară întreagă la bal, ear după aceea a plecat îndărăt la Viena cu trenul separat al curței.

Așa se sfîrșiră petrecerile aceste făcute cu multă pompă și mai multe spese. Toate au trecut și sau linisnit, ear noi am rămas cu suvenirile plăcute*) a dîlelor solemne, ce au sburat. Amin.

Correspondintele.

Conduct cu facile.

Redactorul de mai nainte al foaiei noastre, dnul Nicolae Cristea, avu parte Dumineca trecută de ovațiuni frumoase. Un conduct de mai multe sute de români din Sibiu și din comunele vecine porni în aceea și seara pe la 8 oare cu torțe și muzică dela ospătăria din strada Urezului „Quant“, prin piața mare și intrând în strada Măcelarilor, se opri înaintea locuinței domnului Cristea. Aici după executarea unei piese frumoase — pareni se „Hora Sinaiei — între vivate entusiastice fu salutată dnul Cristea prin o alocațiune ocașională, la care Domnia Sa răspuse în termeni foarte aleși; de aici apoi după o altă piesă musicală însoțită de vivate, conductul se trase spre piața lui Hermann, unde se terminară ovațiunile cu arderea restului de torți. Motivul ovațiunilor fu luat din retragerea domnului Cristea dela redacțiune, ceea ce mult a supărat pe toți, cari erau și sunt prea mulțămîți cu activitatea dînsului de 18 ani pe cariera spinoasă de redactor. Abstrăgînd dela oare care digresiuni ale oratorului, fostul învățătoriu, acum ni se pare, cantor în Reșinari, domnul Băncilă, care se puse în pozițiunea de a sci mai bine ca alții cauza retragerii domnului Cristea dela redacțiune, și din această pozițiune vîrsă câteva frase bombastice în capul „des-

*) Și plăcute și neplăcute, domnule Correspondinte! Red.

arie plăcută și melodioasă, cuvinte corecte. Era un cântec modern ce sibila l'a fi aușit și ținut esact în memorie. Însă în zadar se încercă Cristian a vedea o față omenească. El nu vedea nici calul ce trăgea sania, sau bine dîs el nu o trăgea, căci sania sta în loc și Olof numai era aci. Cristian însă nu se nelinise de situațiunea sa și ascultă cele trei strofe până la sfîrșit. Strofa cea dintăiu pără că vine la vr'o câți-va pași din dosul său, a doua mai din apropiere și a treia mai din depărtare, perđându se din ce în ce de locul, unde era el.

Ținrul june ar fi trebuit să sară din sanie ca să găsească pe cântăreața nevădută; însă în momentul, când voia să-și pună piciorul jos, el nu simțea solul, și după ce-i revenise instinctul conservării proprie prin cuvintele blânde a le cântecului, el întinse mâinile, ca să se orienteze, unde se afla. El simți șelele umede ale calului și chemă pe Olof cu glas lin de repetite ori, fără a primi răspuns. Apoi părăndu-i că cântăreața se îndepărtează, el rostî numele Vala Karina; dară ea nu-l auzea sau nu voia să răspundă. El se hotări apoi să iasă din sanie pe lătura opusă, unde pipăise la început; el se afla pe drumul pieziș, ce-l exploră la vr'o douăzeci de pași, tot chemând pe Olof cu o nelinise vie. Cădută a băiatul în abis în decursul scurtului somn a lui Cristian? În sfîrșit el vîdu avindu-se în ceață un punct mititel de lumină, ce se apropia, și în curînd el recunoscu pe Olof cu un felinar aprins a mână.

poților“, abstrăgînd dîc dela acestea, conductul urmat de o mulțime de privitori, s'a prezentat cu o demnitate, care face onoarea arangerilor.

Scire tristă. Dela un binevoitoriu al toaei noastre aflăm, că

Sigismund Borlea,

fost deputat dietal, și mai pe urmă avocat în Baia de Criș, a reposat în 21 n. l. c.

Varietăți.

*) (Convocare.) Reuniunea femeilor române din Sibiu. În sensul §. 13 din statute se convoacă prin aceasta a VI adunare generală ordinară a „Reuniunii femeilor române“ din Sibiu pe ziua de Duminecă 28 Octombrie stilul nou după amiazi la 3 oare în localul casinei române (strada măcelarilor, edificiul „Albinei“), la care onorabili membrii ai reuniunii sînt rugați a participa.

Sibiu, 20 Octombrie 1883.

Maria Cosma m. p.,
președinta reuniunii.

*) M. S. Carol I, regele României, a donat ministriilor c. r. austriaci comuni, contele Kálnoky și Veniamin Kallay, marea cruce a ordinului „Steaua României“.

*) (Învățămîntul public din regatul român). În România se află de present: Școle elementare la sate 2459 cu tot atăția învățători, între cari 358 învățătoare, și cu 74,532 băieți și 8544 fetițe frecventante. La orașe se află 146 școle elementare pentru băieți cu 475 învățători și 23,832 scolari; 125 școle elementare de fetițe cu 342 de învățătoare și 12,989 eleve. Licee sînt 160 cu 2,108 elevi. Gimnasia 19 cu 2677 elevi. Preparandii sînt 9 cu 99 de profesori și 1512 elevi, Școale comerciale sînt 5 cu 56 de profesori și 772 scolari. Școale de industrie sînt 8 cu 85 profesori și 741 scolari. Școale de industrie femeiască sînt 12 cu 144 de învățători și 1316 eleve. Școale de specialități sînt 31 cu 217 profesori și 2316 elevi. La universitățile din București și Iași propun 87 de profesori și ascultă 693 elevi, între cari 4 de secul femeesc. Școale private sînt 5,205 cu 1120 învățători și 13,124 scolari. Numărul tuturor institutiilor de învățămînt e 3028, al învățătorilor 5424 al scolarilor 144,566. Se vede din aceste că la frații nostri de preste Carpați dorul neuitatului Andreiu Mureșan, ca să se „deștepte Românil“. s'a înțeles în sensul cel adevărat și a prins rădăcini puternice!

*) (Postală). Direcțiunea postală din Sibiu escrie concurs.

a) Pentru postul de magistru postal în Șoimul mureșan (Maros-Solymos) comitatul Huniadoarei, pe lângă cauțiune de 100 fl. și contract de oficial.

Emolumentele sînt.

150 fl. salariu.

40 fl. pașal de cancelarie.

b) Pentru stațiunea de magistru postal în Rêșnov (Rozsnyo.) comitatul Brașovului pe lângă cauțiune de 100 fl. și contract de oficial.

— Dta ești, herr Cristian? dîse băiatul spîriat, aflându-se de odată față în față cu el, fără ca să-l fi aușit apropiindu-se, dta te-ai dat jos din sanie fără ca să vezi împregiur; reu ai făcut; localitatea aceasta este foarte periculoasă și eu ți-am spus se nu te misci, până ce merg să-mi aprind felinarul la moara de aici. Nu m'ai aușit?

— Nu; dară dta n'ai aușit cîntînd?

— Ba da, însă n'am vrut să ascult. Adese-ori auși pe țermul lacului glasuri, dară nu e bine să înțelegi ce cântă, căci ele te duc în locuri, de unde, nu mai vii.

— Ei bine, eu am ascultat, dîse Cristian, și am recunoscut glasul mătușei dtale Karina. Ea trebuie ca este aici... Să o căutăm, de oare-ce ai lumină, sau cheamă-o poate că va răspunde.

— Nu, nu! exclamă băiatul, să-i dăm pace. Dacă o am deștepta din vis, ea s'ar prăpădi.

— Dară ea și asa este în pericol a se prăpădi umblînd pe marginea abisului acestuia, ce nu o veși!

— Noi nu o vedem, dară ea o vede; lasă-o, dacă nu vrei să-i pricinuesci vre-o nenorocire, ca să nu se poată rentoarce acasă; eu sînt sigur, că ea va fi înaintea mea acasă ca de obicei.

(Va urma)

Emolumente:

160 fl. salariu
40 fl. pașal de cancelarie.
630 fl. pașal de transport.

Suplicele sînt a se înainta în termen de trei săptămîni la direcțiunea poștei în Sibiu.

* (Înscințare.) Domnii, cari au prenumărat, și cei cari doresc a prenumera „Micul Abecedariu”, sînt avizați că tipo-litografarea manualului și a tabelelor de părete, va fi gata la finea lui Noemvre a. c., ear abonamente se primesc tot cu condițiunile de mai nainte, adică: 1 exemplariu „Micul Abecedariu” (18 tabele de părete) pentru scoală cu 3 fl. 60 cr. v. a. 10 exemplare „Micul Abecedariu”, manual pentru scolari: 2 fl. (mai puțin de 10 exemplare din manual, nu se pot comanda.)
Lipova 1/13 Oct. 1883.

Ioan Tuducescu.

* (Mulțămită publică.) Subscrisul mîă aflu îndemnat, cu adîncă mișcare spirituală (ce frasă!!) a aduce mulțămită publică înaltelor și distinselor persoane, cari la apelul meu — s'au grăbit a sprigini fatigioasă și costisitoare mea întreprindere — și prin aceasta mi-a înlesnit punerea sub tipariu și edarea „Micul Abecedariu”.

1. Ilustrității Sale, prea bunului nostru părinte Episcop al Aradului Ioan Meșian, pentru un ajutoriu în bani gata de 100 fl. v. a., fără de aceasta Ilustritatea Sa s'a îndurat prea grațios a suporta spesele pentru desemnarea și gravarea în lemn a figurilor și icoanelor „Micului Abecedariu”, care va fi costat altă 100 fl. v. a. poate și mai mult.

2. Ilustrităților Sale Domnilor Mocionesci, Alecsandru și Eugeniu, proprietari mari în Căpălnaș, cari au binevoit a comanda: 150 esemplare din „Micul Abecedariu.”

3. Bine meritatului domn Vasiliu Sarkady, notar în Criscior, comitatul Bihorului, carele a comandat pentru scoalele din notariatul D Sale 90 tabele de părete și 50 esemplare manual pentru scolari.

4. Domnului David P. Simon, comerciant în Lipova, cu 100 esemplare.
Lipova la 1/13 Octomvre 1883.

Ioan Tuducescu.

* (Omor) Un tîner român din Turnișor venind în ceartă cu un pretin al sîu la joc, fu junghiat cu un cuțit, și murî la moment.

* La academia comercială din Budapesta s'a introdus, ca studiu liber: limba turcească, sîrbească și românească. Aceasta din urmă o propune un anumit Kiss Gábor. Numărul ascultătorilor nu e cunoscut.

* (Prospecte în Făgăraș.) Cetim în „Pester Lloyd” de Sâmbătă:

În 13 Octomvre a. c. s'a ținut sedință ordinară din partea comisiunii administrative a comitatului

Făgăraș. De deosebit interes sînt unele comunicări a le Inspectorului regesc de scoale. Mai întăiu de toate aceea: că ministrul de culte s'a decis a face cu începutul acestui an scolastic în Făgăraș o scoală elementară de stat, a cărei principală chemare va fi a înlesni lățirea învățămîntului în limba statului. Asemenea se va face și o scoală industrială în Făgăraș.

Nu ne mirăm de nimica mai tare ca de chemarea principală a scoalei din cestiu, care indică din destul motivul pedagogic, din care purced întemeierii ei.

* Se afirmă, că societatea de asigurare „Tisza” din Dobrișin va licvida (falimentă).

* (Model de vitejie) ne spune dela pasul Vulcanului, „Hunyad” din Deva. În 5 Octomvre n., spune foaia ungurească, doi gendarmi (unguresci) au adus la Petroșeni nouă soldați grănițeri românesci prinși și încătușați. După spusa gendarmilor de ce soldați românesci au venit preste fruntarie și s'au apucat de a ocupa o casă de guardă pe teritoriul de dincoace; după ce au tras șapte focuri asupra postului de dincoace s'au făcut comozi în casa de guardă. Postul civil a raportat despre aceasta și în urma acestui raport s'au dus doi gendarmi la fața locului și au desarmat pe cei de ce soldați, dintre cari unuia i-au dat drumul, ear pe nouă i-au pus în cătuși și i-au escortat la Vulcan. Gendarmii au încătușat pe soldații români, din causă că posturile espuse au voit, să facă rezistență. Soldații români au fost înarmați după normă avînd 100 cartușe, dintre care șapte au lipsit. Prinși afirmă, că nu au pușcat, ci au ocupat coliba de guardă, numai ca să odihnească. Atât „Hunyad”; „Nr. fr. Prese” scrie că n'a fost nici un soldat românesc, ci vre-o doi pădători civili. Cine spune adevărul?

* (Socialismul) aceasta cangrenă a staturilor monarchice constituționale, care și recrutează membrii sîi mai cu seamă din clasele de mijloc a societății omenesci, dintre industriași, își culege într'un număr tot mai considerabil aderenții și în Austria. Nu trece o lună, ca să nu vină sciri nouă din Viena despre arestare de socialiști. Așa duminică spre luni noaptea ear s'au făcut arestări numeroase, s'au descoperit și confiscat scrieri revoluționare și numeri dintr'o foaie socialistă. Arestările sînt mare parte calfe de pantofari.

* (Cei mai vechi bani de hîrtie) s'au esmis în China la anul 2697 înainte de Chr. La început tesaurul emitea direct aceste bilete, dar mai în urmă emisiunea și circulațiunea se făceau de bănci organizate pentru acest scop și puse sub controla guvernului. Vechile bilete de bancă (banii de hîrtie) chineze, din cari unul dela anul 1399 'nainte de Chr. se mai găsec încă în muzeul asiatic din Petersburg au o mare asemănare cu biletele de bancă din zilele noastre. Pe fiecare bilet se poate vedea numărul lui,

numele băncii, data emisiunii, semnătura funcționarului, arătarea valorii în cifre, în litere, sau prin semne; pe lângă aceasta se enumeră și pedepsele destinate în contra falsificătorilor.

* (Bibliografie). Nr. 7 din „Convorbiri literare” a apărut cu următoriu cuprins: „Correspondența dintre domnii Ioan Ghica și Vasile Alecsandru (XV.)” — „Sinziara și Pepelea” feerie națională în 5 acte de V. Alecsandru (actul III și IV) — „Funcționarii publici amovibili și dreptul de alegător”, studiu de Petru T. Missir. — „Primăvara”; „Pe portretul dnei Z.” „Întrebare”; „Lui Teodor Șerbanescu”; „Paser Lesbica”; „Cîntec de Harem”; „Toamna”; „Ursul, vulpea și lupul”, poesii de Ascanio. — „Pajura” (poveste din Ardeal) de Gregorie Sima. — Poesii populare din Ardeal de Ioan Bota. A. — Necrolog; Alecsandru Lambricor.

— „Familia” Nrul 41 a apărut cu următoriu cuprins: Singurătatea (după Lamartine) poezie de Th. M. Stoeneșcu. — „Moartea lui Miron Costin” (incheiere) de I. Bian. — „Ursul și Vulpea”, poezie de Mircea Dimitriadi. — „Despre importanța studiului botanic de Dr. A. P. Alexi. — „Far vechiu și far nou” (cu o ilustrațiune). — „Studii limbistice” (urmărire) de Simeon Manguica. — „Doine din Ardeal” de Laura Veturia Murășan. — Salon. — Literatura și arte. — Ce e nou?

— A apărut: „Ornitologia poporană română” de S. Fl. Marian la Cernăuți, în tipografia lui R. Eckhardt.

Autorul a adunat în această lucrare toate numirile de paseri, legendele, datinile, credințele și cîntecetele, ce le are poporul despre paseri. Recomandăm această lucrare tuturor iubitorilor de studii populare. Se află de vîndare la autorul, carele e catetechet la gimnaziul superior gr. or. în Suceava. Prețul a II tomuri (de 438 și 423 pag.) 4 fl., pentru România 5 franci.

Loterie.

Sâmbătă 20 Octomvre n. 1883.

Viena:	82	23	28	45	8
Timișoara:	52	82	69	73	4

Bursa de Viena și Pesta.

Din 20 Octomvre n. 1883.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	119.50	119.25
Renta de aur ung. de 4%	87.70	86.65
Renta ung. de hîrtie	85.35	85.45
Împrumutul drumurilor de fer ung.	137.50	138.—
Datorie de credit austr.	282.50	289.80
Ațiuni de stat austriacă în argint	78.95	78.75
Datorie de stat austriacă în hîrtie	78.45	78.40
Ațiuni de bancă de credit ung.	289.50	287.75
Sorți de regularea Tisei	109.70	109.50
Scrișuri fonciari ale institutului „Albina”	—	100.80
100 marce umeșeci	58.80	58.85
Galbin	5.70	5.79
Napoleon	9.52 $\frac{1}{2}$	9.52
London (pe polița de trei luni)	120.—	120.10

Nr 255

[564] 1—3

CONCURS.

Pentru îndeplinirea următoarelor posturi învățătoresci în tractul Bistriței se escrie prin aceasta concurs până la 30 Octomvre a. c. st. v. și anume.

a) în Blașfalăul inferior cu salariu anual de 100 fl. v. a.

b) în Simotelnic cu salariu anual de 135 de fl. v. a.,

Cererile instruite conform legilor vigente sînt a se înainta la subsemnatul oficiu protopresbiteral până la termenul susindicat.

În conțelegere cu comitetele parochiale concerninte.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Bistriței.

Borgo-Dioseni, 26 Septemvre 1883

Ioan Buzdug m. p.,
adm ppresb.

CONCURS.

Pentru stațiunea învățătorescă împreună cu cantoratul din comuna Păucea, protopresbiteratul Tîrnavei inferioare, se escrie prin aceasta concurs până în 20 Octomvre st. v. a. c. Emolumentele împreunate cu acest post sînt:

a) Cuartir în casa închiriată pentru scoală.

b) 4 care de lemne, din cari se se încălzească și scoala.

c) Un juger de pămînt.

d) Dela 80 familii câte o ferdelă de cucuruz à fl. = 80 fl.

e) Dela 26 familii cu copii de scoală câte o ferdelă de cucuruz à 1 fl.

f) Ca cantor dela 26 familii câte o ferdelă de cucuruz à 1 fl. = 26 fl., și

g) Ca cantore terțialitatea din stolă circa 18 fl.

Cucuruzul se va plăti în 2 rate egale și anume în 1 Februarie și 15 August st. v.

Doritorii de a ocupa această stațiune au a se presenta în o Duminică sau sîrbătoare înainte de alege spre a cânta în Biserică; ear' petițiunile instruite conform legilor și regulamentelor în vigoare a le așterne la subsemnatul oficiu protopresbiteral până la termenul sus arătat.

Dela Oficiul protopresbiteral gr. or. al Tîrnavei inferioare.

Deag 29 Septemvre 1883.

Daniil de Tamaș m. p.

[563] 1—3

adm. prot.

Nr 356

[560] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci din comunele mai jos însemnate în protopresbiteratul Solnocului se escrie concurs pe basa grațiosului ordin consistorial din 8 Septemvre Nr. 3575 Scol. a. c. până 30 Octom. a. c.

1. Ungureni cu salariu anual de 300 fl. v. a.

2. Cupșeni cu salariu anual de 200 fl. v. a. cuartir gratis în edificiul scoalei și lemne trebuincioase.

3. Rohia, cu salariu anual de 200 fl. v. a.

4. Poiana-porcului cu salariu de 200 fl. anual.

5. Libotin cu salariu anual de 150 fl. v. a. cuartir și lemne trebuincioase.

Doritorii de a ocupa aceste stațiuni au ași subscrerne suplicele instruite conform legilor din vigoare până

la termenul susindicat oficiului protopresbiteral (posta ultimă Magyar Lápoș.)

Cupșeni 25 Septemvre 1883.

În conțelegere cu comitetele parochiali.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Solnocului.

Samuil Cupșa m. p.,
ppresbiter.

A eșit de sub presă și se află de vîndare:

CĂLINDARUL
BUNULUI ECONOM

pe anul viset 1884.

Întocmit de

D. Comșa și Eugen Brote.

Anul VIII.

Sibiu. Editura tipografiei Ios. Drotleff.

Cuprinsul: Călindarul iulian și gregorian cu chronologia, anotimpurile, întunecimile, sîrbătorile și posturile pe anul 1884. Genealogia. Conspetcul tîrgurilor din Ardeal, Ungaria, România și Bucovina. Posta și corespondența telegrafică, Timbre. Sfătătoriu juridic. PARTEA ECONOMICĂ: Tovărășiile agricole. — Cum și când ar trebui arat? — Popenii și cultura lor. — Poetul „Berkshire”. — Ernarea legumilor. — Vrășmașii animalelor stricăcioase. — Clăitul ouălor. — Pomii pitici. — Murele. — Despre nutrețuri. Diverse tabele agricole. PARTEA BELETRISTICĂ: Chilipir. — Astronomul și Doftorul. — Numeroase poesii. Inserate.

Prețul unui esemplar 45 cr. sau 1 leu, cu porto 50 cr.

[565] 1

La 10 esemplare se dă 1 esemplariu gratuit.